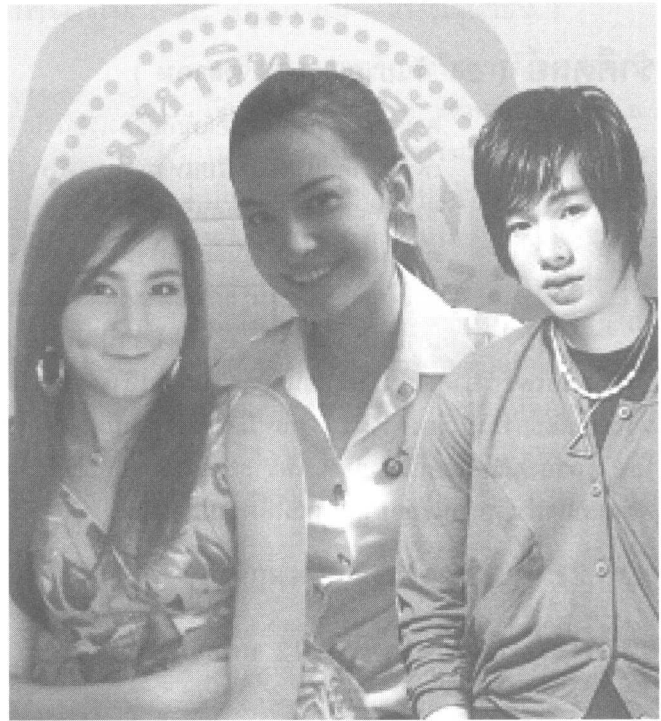

5 คำถาม กับ 3 นักแสดง

เส้นทางแห่งการเรียนรู้และการทำงาน
คู่ขนานแห่งเวลาที่มาบรรจบกัน
“เบ๊ก เงิน พลอย”

ช่วงเวลารับรู้ในมหาวิทยาลัย เป็นช่วงเวลาที่สำคัญ และน่าจดจำมากที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิต เพราะเป็นโอกาสที่เราจะได้เรียนรู้ในศาสตร์แขนงต่าง ๆ ที่เราตั้งใจไว้ว่าจะไปเป็นอาชีพของเราต่อไปในอนาคต สังคมของกลุ่มเพื่อนมหาวิทยาลัย การทำกิจกรรม และการเรียนรู้ สิ่งเหล่านี้หล่อหลอมให้จบออกไปเป็นบัณฑิตที่พร้อมต่อการทำงาน และเป็นที่ต้องการของสังคม

แต่มีนิสิตกลุ่มหนึ่งที่นอกเหนือจากการเรียนแล้วเขาและเธอยังต้องแบ่งเวลาให้กับการทำงาน ...เบ๊ก ผลิตโชค อายนบุตร เงิน วรัญญา เจริญพรสิริสุข พลอย ชิตจันทร์ รุจิพรรณ เป็นส่วนหนึ่งของนิสิต ที่ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วยซึ่งวันนี้เราจะพูดคุยกับนิสิตทั้งสามคนกันนะคะ

น้องๆ ทั้งสามคนเรียนคณะอะไร สาขาอะไรกันอยู่คะ ตอนนี้ ?

เบ๊ก : ตอนนี้เบ๊ก เรียนอยู่ชั้นปีที่ 4 เอก Voice สาขา ดุริยางคศาสตร์สากล คณะศิลปกรรมศาสตร์ครับ

เงิน : ส่วนเงินตอนนี้ อยู่ปี 4 แล้ว จะจบแล้วค่ะ เงินเรียน คณะวิทยาศาสตร์ เอกวัสดุศาสตร์ ัญญมณี และเครื่องประดับ ค่ะ

พลอย : ของน้องพลอย ตอนนี้อยู่ปี 2 เอกการแสดงและกำกับการแสดง คณะศิลปกรรมศาสตร์ ค่ะ

ทำไมถึงเลือกเรียนที่ มศว ?

เงิน : อย่างแรกเลย คือ เงินมั่นใจเรื่องคุณภาพการศึกษา ของ มศว ค่ะ คือ ย้อนไปเมื่อ 4 ปีที่แล้ว ตอน ที่เงินหาข้อมูลเรื่อง ...

มหาวิทยาลัย และคณะต่าง ๆ ว่ามีคณะไหน มหาวิทยาลัย ไหน ที่เราสนใจบ้าง ก็มาเจอที่ มศว นี่แหละค่ะ ปรึกษาคณะรอบข้างก็บอกว่าดี ฐานเรื่องการสอนและวิชาการแน่นค่ะ

เบ๊ก : ส่วนของเบ๊ก เอ่อ ..ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จะใช้วิธีการสอบตรง ก็คือมาสอบที่มหาวิทยาลัย มีทั้งส่วนของข้อเขียน และก็ส่วนของการสอบปฏิบัติด้วยครับ ...รุ่นพี่เป็นคนแนะนำให้มาสอบที่นี่ ซึ่งเบ๊กเองมองว่ามันเป็นโอกาส เพราะที่นี่เราสอบโดยใช้ความสามารถด้านการร้องเพลง ค่ะแน่นอนว่าจะสอบได้ ไม่ได้มาจากตรงนี้ ต่างกับการที่เราจะไปสอบแข่งขันในกระดาดำตอบ อย่างเดียว ซึ่งวัดได้ยากกว่าเด็กแต่ละคนมีความถนัดเฉพาะในสาขา ที่เลือกสอบจริงหรือเปล่า เบ๊กชอบตรงที่ มศว รับนิสิตด้วยวิธีนี้ รู้สึกว่าเราได้ใช้สิ่งที่เรารัก ทำให้เรามีที่เรียน และเรียนในสิ่งที่เราชอบครับ

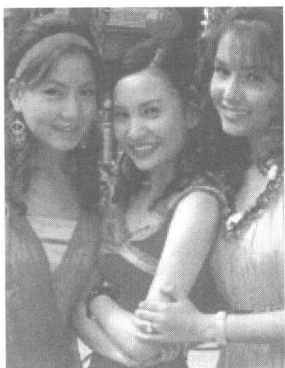
พลอย : ของน้องพลอยจะคล้ายๆ ของพี่เบ๊ก แต่ว่าคณะ สาขาอื่น อย่างของพี่เบ๊กเนี่ย จะสอบปฏิบัติเป็นแบบร้องเพลง ใช้ไหมคะ แต่ของน้องพลอยจะเป็นสอบด้านการแสดง คือ เตรียมบทละครมาแสดงให้กรรมการสอบดู ที่ยากก็คือ ต้องเล่นคนเดียว หลายคนคิดว่า มานั่งร้องให้ บ๊อบบี้ตา ให้กรรมการดู ก็คงได้แล้ว จริง ๆ แล้วไม่ใช่เลยคะ ตอนนั้นก็มีคนแนะนำว่า บทยอดเยี่ยม ก็จะมีอย่างเช่น ชีวิตรันทอ บ๊อบบี้ตา เด็กมีปัญหา ดิทยาบ้า

ฆ่าตัวตาย ชายสลัษหึง (หัวเราะ) ตอนแรกน้องพลอยไม่รู้ ก็ ว่าจะเอาแบบอย่างนั้นไปเล่นบ้าง แต่ก็เดาใจกรรมการว่าน่าจะ เบื่อทพวกนั้นแล้ว ก็เลยเขียนบทขึ้นมาใหม่เอง เอาให้เราถนัด และกิจกรรมการจำเราได้ ผลสุดท้ายก็สอบได้ ดีใจมากและก็ภูมิใจ มากเลยคะที่ได้เรียนที่ มศว

แบ่งเวลาเรียนกับการทำงานยังไงกันบ้าง ?

พลอย : จริงๆ แล้ว ไม่อยากให้มองว่า การเป็นนักแสดง หรือ ทำงานในวงการบันเทิง มีอภิสิทธิ์เหนือกว่าคนอื่น เพราะพลอย คิดว่า เพื่อนนิสิตคนอื่นๆ จริงๆ แล้วเขาก็มีงาน มีหน้าที่ ความรับผิดชอบ นอกเหนือจากเรื่องเรียนไม่ได้แตกต่างไปจากเรา เพียงแต่ว่า งานของเราเป็นงานที่คนให้ความสนใจ แล้วคนเห็น ด้วยจุดนี้ ทำให้พลอย คิดเสมอคะว่า เราต้องไม่ทำตัวให้เป็นแบบ ที่ไม่ดีเพราะมีคนคอยเฟิงเล็งอยู่แล้ว ว่าเราขาดเรียนบ่อยไหม จะได้คะแนเวลาเรียนเท่ากับคนอื่นๆไหม พลอยเลยต้องจัดลำดับ ความสำคัญ เรื่องเรียนมาอันดับแรกคะ ส่วนงานในวงการก็จะ พยายามจัดเวลาไม่ให้กระทบเวลาเรียน แต่ถ้าไม่สะดวกจริง ๆ ก็ ต้องแจ้งท่านอาจารย์ไว้ล่วงหน้า ไม่ขาดไปเฉย ๆ คะ

เงิน : ของเงินเอง การเรียนจะค่อนข้างหนักเพราะว่ามีในส่วน ของเนื้อหาที่เป็นวิชาการเยอะ ต่างกับของน้องพลอยเท่าที่ได้คุยกับ น้อง จะมีวิชาชีพเป็นส่วนมาก แต่ของเงินนี่จะเป็นเลคเชอร์ ด้วย แล็บด้วย ค่อนข้างยากในเรื่องของการจัดสรรเวลา แต่ว่า เราต้องลำดับความสำคัญสิ่งต่างๆด้วย แต่ว่าจะลำดับเป็นเรื่องๆ ไปคะ ไม่ใช่ว่า เรื่องเรียนสำคัญที่สุด หรือ เรื่องงานสำคัญที่สุด เพราะทั้งสองอย่างก็ คือ อนาคตของตัวเรา ต้องมองเป็นเรื่อง ๆ ไปคะ เช่น วันนี้มีสอบ แต่มีถ่ายรายการ อย่างงี้ก็ต้องเลือก สอบไว้ก่อน แต่ถ้า มีเปิดกล่องละคร กับ มีเรียน ก็อาจจะต้อง ไปขอลาท่านอาจารย์มางานเปิดกล่องเพราะว่ามีความสำคัญแต่ก็ ต้องยอมรับคะ ว่า ลำบากเหมือนกัน ในการตัดสินใจ เพราะ บางครั้งก็ สำคัญทั้งคู่ สิ่งที่ได้ช่วยได้ คือ เพื่อนคะ เพื่อนจะคอย ช่วยตามงานให้เรา หรือ ทบทวนเนื้อหาในช่วงที่เราขาดไปคะ

เป็ก : ของเป็ก ก็เหมือนกับทั้งสองคนแหละครับ แต่ของเป็กเนี่ย จะมีคอนเสิร์ตที่ต้องเดินทางไปต่างจังหวัดด้วยอันนี้จะเหนื่อยมาก บางที่เราเหนื่อยกับการเดินทางพอมาถึงกรุงเทพก็ต้องมาเรียน ต่อบางครั้งก็ อัดนอน ติดต่อกันเป็นวันๆ แต่สิ่งเดียวที่ได้ก็คือ อุดหนุนครับเพราะว่าการที่เราได้รับโอกาสดีๆในการทำงานมากกว่า คนอื่นๆ ก็ต้องแลกมาด้วยความพยายามและความอดทนใช่ไหม ครับดังนั้นการแบ่งเวลาเรียนกับเรื่องทำงาน คือ ต้องพิจารณา ให้รอบคอบถึงความสำคัญและก็ค่าสัญญา ทั้งที่มีต่ออาจารย์ และ บริษัท ว่าเราจะพยายามทำให้ดีที่สุดทั้งสองอย่างสองหน้าที่แต่ก็ ต้องทำความเข้าใจกับทุกๆฝ่ายด้วยครับบอกให้เขาเข้าใจเชื่อว่าการ พุดคุยกันเป็นเรื่องสำคัญ

ถ้าจะให้เปรียบเทียบ มศว เป็นของซักรื่องหนึ่ง จะเปรียบเป็นอะไร ?

เงิน : ถ้าให้เปรียบเทียบ มศว เป็นสิ่งของ ซักชิ้นหนึ่งหรือคะ เงิน คงจะเปรียบเป็น เป็นหลอดทดลองคะ คือ มศวก็ เป็น เหมือนหลอดทดลอง ที่มีนิสิต เป็นเหมือนสารเคมี บวกกับ องค์ความรู้ วิชาการต่าง ๆ ที่เป็นสารเคมีอีกชนิดหนึ่งโดยมีนักวิจัย ซึ่งก็เหมือนครู อาจารย์ เป็นผู้ผสมสารทั้งสอง คือ นำองค์ความรู้ ถ่ายทอดให้แก่นิสิต โดยกระบวนการต่างๆ ซึ่งแน่นอนว่าต้องเป็น กระบวนการที่ได้คัดเลือก คัดสรรคัดทดลองมาแล้วว่าดีที่สุคนำมาใช้ เหมือนกับ การเรียนการสอนที่ดีที่สุดเพื่อให้ได้ผลผลิตที่ดีที่สุด ก็ คือ บัณฑิตใจละเอียด ยกไปไหมเอ๋ย

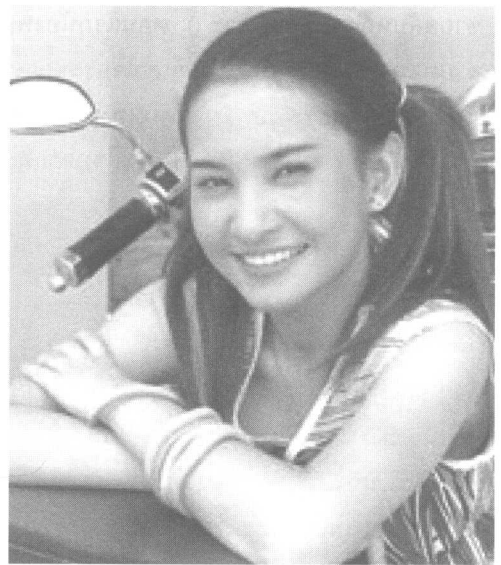
เป็ก : โห ของเงิน ลึกขนาดนี้เลย อืมๆ ถ้าของเป็กหรือครับ ถ้าจะให้เปรียบเทียบ เอาใกล้ๆตัวดีกว่า มศว เป็นเหมือนห้องอัด ห้องหนึ่งครับ ที่มีสมาชิกคือ นิสิตเป็นนักร้อง มีอาจารย์เป็น คนเขียนเนื้อ มือกีตาร์ดี เป็นโปรดิวเซอร์ และก็มี สังคมภายนอก เป็นผู้ฟัง คือการเดินทางของนักเรียนคนนึง มาถึงการเป็นนิสิตใน มหาวิทยาลัย มันก็เป็นเหมือนกับการก้าวตามฝัน ไม่ต่างอะไร.....

กับศิลปินที่รอวันที่จะได้เข้าห้องอัด แต่เพลงจะดีใหม่ จะเรียนจบใหม่ก็มีครูอาจารย์เป็นคนช่วยแนะแนวทาง เหมือนกับเป็นคนเขียนเนื้อเพลง โดยมี โปรดิวเซอร์ หรือทำนอธิการเป็นคนดูงานในภาพรวม ก่อนที่ ผลผลิต คือ เพลง หรือ บัณฑิต จะออกไปสู่ตลาด โดยมีผู้บริโภคเป็นผู้ตัดสินว่า เพลงชิ้นนี้ จากห้องอัด ห้องนี้โดยนักร้องคนนี้ เป็นที่ต้องการของตลาดหรือไม่ เหมือนกับบัณฑิตที่จบออกไป และเปิดเชื่อว่า คนเขียนเพลง กับ โปรดิวเซอร์ ก็คงจะคอยลุ้นอยู่ไม่น้อยว่าผลงานจะเป็นอย่างไรครับ

พลอย : คนสุดท้ายเลย ยากจัง ของพลอยขอมอง มศว เป็นเหมือนตะเกียงน้ำมันแล้วกันค่ะ คือ เมื่อเราเริ่มเข้ามา เหมือนยังไม่มีความรู้อะไรมากนัก เหมือนอยู่ในความมืด อาจารย์ จะเป็นผู้จุดตะเกียงทางปัญญา ให้มีแสงสว่างค่ะ โดยมีนิสิต เป็นผู้รับเอาแสงสว่างนั้นมาใช้ประโยชน์ จนจบการศึกษาไปหน้าที่การเดิมน้ำมันนั้นเป็นหน้าที่ของชาว มศว ทุกคน ที่จะมาช่วยกันเติม ทั้งศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน คณาจารย์ บุคลากร เพื่อให้ตะเกียงนี้มีแสงสว่างอยู่ตลอดไปค่ะ

สุดท้ายอยากฝากอะไรถึงเพื่อนนิสิต ชาว มศว บ้าง ?

เงิน : อยากฝากถึงเพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคนค่ะว่า ชีวิตในมหาวิทยาลัย เป็นช่วงชีวิตที่มีคุณค่าและน่าจดจำ อยากให้พยายามเก็บเกี่ยวทุกสิ่งที่เป็นประโยชน์ ลองทำในทุกอย่าง ที่ไม่เป็นโทษ เพื่อที่จะได้รู้จักตัวเอง ก่อนที่จะก้าวไปสู่โลกแห่งการทำงานจริงเมื่อจบไป ซึ่งมันกว้างใหญ่กว่าตอนที่เราเรียนมากค่ะ มีเวลาเรียนจงเรียนให้คุ้มค่าที่สุด มีเวลาว่างจงใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์สูงสุดค่ะ

พลอย : ฝากถึงเรื่อง มศว แล้วกันค่ะ คือ พลอยอยากให้ทุกคนรัก มศว โดยรักแล้วแสดงออกด้วยอะค่ะ คือ พลอยรู้ว่าทุกคนรัก มศว แต่บางครั้งอาจจะไม่ได้แสดงออกมาให้เห็น พลอยเลยอยากให้ทุกคนที่รัก มศว ลองหาวิธีแสดงออกถึงความรักที่มีต่อสถาบันแห่งนี้ ด้วยวิธีของตัวเอง แล้วพลอยเชื่อว่า เราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงหลายๆ อย่างเกิดขึ้น ใน มศว ค่ะ

เป็ก : ฝากให้ติดตามผลงานของเป็กด้วยนะครับ แอ๊ย ! ล้อเล่นครับ คืออยากฝากถึงเรื่อง การคบเพื่อนครับ คือการเรียนในมหาวิทยาลัยเนี่ย จะต่างจากการเรียนในโรงเรียน คือ ในโรงเรียนเนี่ยนักเรียนก็จะมาจากสังคมที่ใกล้เคียงกัน คือ บ้านอยู่ในจังหวัดเดียวกัน ชุมชนเดียวกัน ไลฟ์สไตล์คล้ายๆกัน แต่พอมาสู่การเรียนในมหาวิทยาลัยปุ๊ป มีเพื่อนจากหลากหลายจังหวัด หลากหลายสังคมมาอยู่รวมๆกัน การปรับตัวและเรียนรู้กันจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ บางคนคบเพื่อนผิด คิดหนักจนเรียนไม่จบก็มีนะครับ เอาเป็นว่าใครมีวิธีการคบเพื่อนยังไง ก็แล้วแต่ แต่ขอให้คบแล้วพากันไปสู่สิ่งดี ๆ แล้วกันครับ ฝากไว้แค่นี้แหละครับ

เราได้รู้จักน้องๆ นิสิต ทั้งสามคนนี้มากยิ่งขึ้นหลังจากที่ได้พูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันจะเห็นว่าแต่ละคนมีแนวคิดที่น่าสนใจหลายอย่างเลยก็เดียวกับการเรียนและการทำงาน รวมทั้งการใช้ชีวิตซึ่งเราก็ขอเป็นกำลังใจให้น้องๆ ทั้งสามคนทั้งด้านการเรียนและการทำงาน ให้ประสบความสำเร็จสมกับที่ตั้งใจไว้ส่วนเล่มหน้านั้น เราจะมาพูดคุยกับใคร โปรดติดตาม...

